

# Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24.05.1976, sp. zn. 5 Tz 10/76, ECLI:CZ:NS:1976:5.TZ.10.1976.1

**Číslo:** 54/1976

**Právní věta:** Řízení motorového vozidla po vykonání trestu zákazu činnosti spočívající v řízení motorového vozidla nezakládá znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., i když pachatel řídil vozidlo, aniž mu byl vrácen řidičský průkaz zadržený orgánem Veřejné bezpečnosti podle § 15 odst. 1 vyhl. č. 87/1964 Sb.

**Soud:** Nejvyšší soud České soc. rep.

**Datum rozhodnutí:** 24.05.1976

**Spisová značka:** 5 Tz 10/76

**Číslo rozhodnutí:** 54

**Číslo sešitu:** 10

**Typ rozhodnutí:** Rozhodnutí

**Hesla:** Maření výkonu úředního rozhodnutí

**Předpisy:** 140/1961 Sb. § 132 odst. 1 písm. a 150/1969 Sb. § 7 odst. b 60/1961 Sb. § 10 87/1964 Sb. § 14 odst. 2  
§ 15 odst. 1  
§ 15 odst. 3

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech trestních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

*Č. 54/1976 sb. rozh.*

Řízení motorového vozidla po vykonání trestu zákazu činnosti spočívající v řízení motorového vozidla nezakládá znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., i když pachatel řídil vozidlo, aniž mu byl vrácen řidičský průkaz zadržený orgánem Veřejné bezpečnosti podle § 15 odst. 1 vyhl. č. 87/1964 Sb.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 24. 5. 1976 sp. zn. [5 Tz 10/76](#).)

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil trestní příkaz okresního soudu v Semilech ze dne

5. 12. 1974 sp. zn. 1 T 548/74 a obviněného V. R., zprostil podle § 226 písm. b) tr. ř. obvinění, že dne 6. 11. 1974 v Sýkořicích řídil traktor, přestože rozsudkem okresního soudu v Semilech ze dne 4. 10. 1968 sp. zn. 1 T 173/68 mu byl uložen trest zákazu řízení motorových vozidel a po vykonání trestu

nepožádal o vydání řidičského průkazu.

Z odůvodnění:

Ze spisu okresního soudu v Semilech se sídlem v Jilemnici sp. zn. 1 T 173/68 zjistil Nejvyšší soud ČSR ( § 276 tr. ř.), že rozsudkem ze dne

4. 10. 1968 byl obviněný uznán vinným trestným činem opilství podle § 201 tr. zák. a trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody na osm měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu dvou let. Zkušební doba skončila podle záznamu ve spise dne 20. 10. 1970 a současně uplynula doba dvou let uloženého zákazu činnosti. Jestliže obviněný dne 6. 11. 1974, tedy déle než po čtyřech letech, řídil traktor, nejednal proti uloženému zakazu a nenaplnil formální znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb.

Pokud obviněný řídil traktor, aniž mu byl vrácen zadržený řidičský průkaz, mohl se dopustit jen přestupku v silniční dopravě podle § 10 zák. č. 60/1961 Sb. Okresní soud měl proto věc postoupit podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. příslušnému oddělení Veřejné bezpečnosti k projednání. Okresní soud v Semilech mylně vycházel z názoru, že řízení motorového vozidla bez řidičského průkazu se rovná zakázané činnosti. Zadržení řidičského průkazu podle § 15 odst. 1 vyhl. č. 87/1964 Sb., k němuž došlo v uvedené věci okresního soudu v Semilech se sídlem v Jilemnici sp. zn. 1 T 173/68, jak Nejvyšší soud ČSR z tohoto spisu zjistil, před rozhodnutím soudu vzhledem k předpokládanému uložení trestu zákazu řízení motorových vozidel, je prozatímním opatřením, které může provést orgán Veřejné bezpečnosti. Toto opatření však nemá účinky jako trest zákazu činnosti uložený soudem ani jako rozhodnutí dopravního inspektorátu o odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu spolehlivosti k řízení motorových vozidel podle § 14 odst. 2 vyhl. č. 87/1964 Sb. Tyto účinky nemá zadržení řidičského průkazu ani tehdy, jestliže bylo podle § 15 odst. 3 cit. vyhlášky dopravním inspektorátem rozhodnuto, že zadržený řidičský průkaz nebude vrácen před konečným rozhodnutím.

Nejvyšší soud ČSR proto vyslovil porušení zákona a vadný trestní příkaz zrušil. Protože pak skutkový stav byl správně zjištěn, rozhodl ve věci sám tak, že obviněného podle § 226 písm. b) tr. ř. zprostil, neboť nejde o přečin a není důvodu věc postoupit k projednání přestupku, když od spáchaného činu uplynula doba delší než jeden rok ( § 24 zák. č. 60/1961 Sb.).